

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det fremgår jo tydeligt af den socialdemokratiske ordfører, at det kun er et spørgsmål om tid, før vi har en borgerlig regering i Danmark. Ellers ville der jo ikke være denne kolossale interesse for, hvad der ville komme til at stå i regeringsprogrammet fra en sådan borgerlig regering.

Jeg kan forsikre hr. Ole Hækkerup for, at et hovedpunkt i en borgerlig regerings politik vil være at give erhvervslivet gode økonomiske betingelser, så man får konkurrenceevne, så man er god til at klare sig på de internationale markeder, så vi kan få vækst, så vi kan få udvikling. Det vil være et hovedpunkt i en sådan regerings politik. Og i den sammenhæng vil det naturligtvis også blive overvejet, hvorvidt det her forslag er det instrument, man skal skrue på, eller det er andre instrumenter.

Og med hensyn til oplysningen om de konkrete besparelser så kan jeg sige, at i samme øjeblik, som hr. Ole Hækkerup forsyner mig med det notat, som han viftede med for et øjeblik siden, og som han gav tilsagn om, at vi måtte få, skal jeg sørge for, at han får oversendt hele listen over konservative besparelsesforslag fra vores finanslovplæg.

Aage Frandsen (SF):

Selv om det kunne være fristende at gå ind i en diskussion om, hvordan man finansierer en finanslov, så tror jeg, jeg vil afholde mig fra det af hensyn til, hvad det er, vi har på dagsordenen på det her tidspunkt og til de punkter, vi har senere på dagen.

Men jeg vil da godt sige, at det forslag, som vi har til behandling her, er jo et modforslag i forhold til det, som Venstre og De Konservative fik gennemført sidste år. Der blev der jo en afløftning i forhold til arbejdsmarkedsbidraget, hvor man lempede arbejdsgivernes bidrag. Og man kan selvfølgelig godt sige, at det her er altså forfærdelig synd for erhvervslivet og sådan noget, og erhvervslivet må ikke beskattes. Jeg ved ikke rigtig, hvem der så skal beskattes. De må slet ikke beskattes, man skal sætte alle skatter ned, man skal også sætte afgifterne ned, og man skal i øvrigt også bevare, tror jeg nok, velfærdsniveauet, som det har været hidtil.

Det er en form for økonomisk tyveri, hvor man i hvert fald, hvis man praktiserer den på universitet som 1. års studerende, naturligvis ville få at vide, at man skal finde sig et andet

job. Men når man er politiker, så kan man selvfølgelig sagtens fremføre den slags synspunkter. Her der er heldigvis ikke kvalifikationskrav, for så var der altså nogle, der ikke ville komme igennem nåleøjet.

Vi støtter forslaget, og det gør vi ud fra, at vi mener, at de penge, som vi skaffer på den her måde, er vi med til at give ud på en fornuftig måde ved anden lejlighed.

Det er jo det, det drejer sig om: at der er enkelte forslag, som giver indtægter, og dem støtter vi, når vi kan se, hvilke udgifter indtægterne skal bruges til, eller at samfundsøkonomien har godt af, at der er en vis balance i statens regnskab, endda overskud – ja, så støtter vi forslagene.

Derfor kan vi støtte dette lovforslag.

Mogens Andreassen (DF):

Dansk Folkeparti har hverken lod eller del i forhandlingerne om finansloven, og det foreliggende forslag kan under ingen omstændigheder opnå støtte fra vor side. Vi vil ikke være med til at påføre virksomhederne ekstra omkostninger på 350 mio. kr. og forringe den konkurrenceevne, der er så vigtig for virksomhedernes indtjening og overlevelse.

Vi har på det seneste set en række forslag fremsat i Folketinget, som pålægger virksomhederne stigende omkostninger, og jeg vil gerne sige, at vi ikke kan støtte nogen af dem.

Når vi ser på de forslag, der har været fremsat, som pålægger virksomhederne omkostninger, ja, så er der L 53, der pålægger virksomhederne ekstra udgifter på 270 mio. kr., der er det lovforslag, vi har her, på 350 mio. kr., og der er Lønmodtagernes Garantifond, som arbejdsgiverne også må betale til med 165 mio. kr. Så alt i alt er de udgifter, der er pålagt virksomhederne, på 785 mio. kr.

Susanne Clemensen (CD):

Ja, der er jo ikke så meget at sige til det her lovforslag, andet end at det da ikke skal være nogen hemmelighed, at det er et af de her dødsyge lovforslag, som man ikke frivilligt stemmer for, medmindre man kan opnå en tilsvarende indflydelse et andet sted.

Det er jo også derfor, det – som det så rigtigt er blevet påpeget af andre ordførere – ikke er arbejdsmarkedspolitik, men en del af finanslovsforhandlingerne og en del af finansloven for år 2000, og derfor må vi konstatere fra CD's side,